

ИЗВЕШТАЈ О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме, име једног
родитеља и име

Стаменовић Горан Игор

Датум и место рођења

8.3.1991. године, Пирот

Основне студије

Универзитет

Универзитет у Нишу

Факултет

Филозофски факултет

Студијски програм

Основне академске студије историје

Звање

Дипломирани историчар

Година уписа

2010

Година завршетка

2015

Просечна оцена

8,93

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет

Универзитет у Нишу

Факултет

Филозофски факултет

Студијски програм

Мастер академске студије историје

Звање

Мастер историчар

Година уписа

2015

Година завршетка

2017

Просечна оцена

9,71

Научна област

Историја

Наслов завршног рада

Урбанизациони токови у горњем и средњем Понишављу у XIV и XV веку

Докторске студије

Универзитет

Универзитет у Нишу

Факултет

Филозофски факултет

Студијски програм

Историја

Година уписа

2021

Остварен број ЕСПБ бодова

120

Просечна оцена

10,00

ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	Стаменовић, Игор. "Була папе Николе V деспоту Ђурђу Бранковићу (Рим, 24. октобар 1453. године) у контексту папске крсташке политике." <i>Синеза: Часопис за хуманистичке и друштвене науке</i>, год. 4, бр. 1, 2023, стр. 59–75, https://doi.org/10.7251/SIN2301003S. UDK 321'.727"1453":929Бранковић Ђ. ISSN 2712-1259 (штампано издање) ISSN 2712-1291 (Online) [ERIH+ листа] У раду се истражује садржај буле папе Николе V упућене 24. октобра 1453. године српском деспоту Ђурђу Бранковићу. Текст је посматран у контексту папске антиосманске крсташке политике у месецима након пада Константинопоља (1453). Анализирано је укључивање српског деспота у крсташке планове папства и његових савезника, пре свега напуљског краља Алфонса V Арагонског. Аутор се, пратећи садржај буле, дотиче верских тензија између франевачких мисионара и православног живља на простору између краљевине Босне, краљевине Угарске и Српске деспотовине. Вредан допринос рада представља расветљавање места црквене уније у крсташким преговорима папства са деспотом. Рад припада научној области докторске дисертације	M23
2	Стаменовић, Игор, и Владимир Алексић. "Простагма цара Стефана Душана за земљу Лабинову." <i>Стари српски архив</i>, бр. 15, 2016, стр. 79–87. УДК 930.2:003.074(947.11)	M51

Предмет коауторског рада јесте простагма цара Стефана Душана за земљу Лабинову (у близини Охрида), издата у пределу Слани Доли поред Штипа. Владар је погрешно претпоставио да је власник имања преминуо без наследника и дао земљу властелину Шарану. Стога је претходну одлуку поништио. Спорни посед је додељен извесном Лабановом сроднику. О формално-правним епизодама сведоче два кратка записа у Октоиху из XIII века. Он се чува у Музеју града Охрида. Највероватније се ради о приватном препису аутентичног садржаја са званичних докумената. Аутори у раду доносе историјски контекст у коме је простагма настала, описују је, указују на грешке ранијих издања и предлажу исправке.

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Алексић, Владимир, и **Игор Стаменовић**. "Црква Светог Николе у Станичењу и српско-бугарско разграничење у Понишављу у XIII и XIV веку." *Београдски историјски гласник*, бр. 6, 2015, стр. 99–117. УДК: 94:327(497.11:497.2)"12/13" 271.222(497.11)-523.4"1331/1332" ISSN 2217-4338 COBISS.SR-ID 219139596

3

У коауторском раду приказано је разграничење између Србије и Бугарске у горњем Понишављу у XIII и XIV веку. При истраживању аутори су у обзир узели ктиторски натпис из цркве Св. Николе у Станичењу крај Пирота, досадашња сазнања о економском значају Цариградског друма за средњовековну Србију, те шири контекст догађаја након битке код Велбужда 1330. године. Утврђено је да је гранична линија у XIV веку, на потезу између Извора (Беле Паланке) и Пирота, пратила трасу Царског пута и линију масива планине Белаве код Станичења, остављајући Извор и Пирот у Србији, а подручје око Станичења и реке Нишаве у Бугарској.

M51

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Стаменовић, Игор. "Српска деспотовина као друштво на граници у антиосманским крсташким ратовима и плановима (1402–1459)." *Балканске синтезе*, год. 9, бр. 2, 2022, стр. 49–62, <https://doi.org/10.46630/bs.2.2022.04>. УДК 94(497.11)"1727" ISSN 2406 – 1190 COBISS.SR-ID 210639116

4

У раду се истражује место Српске деспотовине као пограничног друштва у контексту крсташких активности на хришћанско-османској граници у XV веку. Граница је схваћена као простор сукоба хришћанства и ислама, али, истовремено, као динамично подручје преплитања економских и политичких интереса. Примењени теоријски оквир омогућава разумевање сложених односа српских деспота са хришћанским Западом и османским Истоком. Разматра се укључивање границе Српске деспотовине у ширу границу *хришћанства*, што пружа основе за даља разматрања идеологије границе и могућност анализе учешћа Српске деспотовине у концепту *бедема хришћанства*. Српско-османски сукоби у раду су доведени у везу са истовременим хришћанско-османским ратовањима у југоисточној Европи.

M53

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Стаменовић, Игор. "Функције утврђења горњег и средњег Понишавља у XIV и XV веку – примери Тајанице, Темца и Градишта." *Врањски гласник поводом 110 година од Балканских ратова и ослобођења Старе Србије: тематски зборник од националног значаја*, ур. Дејан Антић, Врање: Народни музеј Врање, 2023, стр. 63–74. УДК 904:725.182(497.11)"13/14" ISBN 978-86-80653-25-9; COBISS.SR-ID 114382857

5

Кроз студије случаја три утврђења, у раду се истражују функције, стратешки значај и околности развоја мањих тврђава горњег и средњег Понишавља у XIV и XV веку. Аутор анализира узрочно-последичне везе између османских освајања и процеса јачања одбрамбене функције утврђења. Комбиновањем података из доступних извора са закључцима археолошких испитивања и топонимијом, аутор лоцира утврђење Тајаницу, што приближније одређује простор одигравања Куновичке битке (1444). Такође, понуђена су додатна тумачења улоге Темца и Градишта у сукобима на хришћанско-османској граници у XIV и првој половини XV века.

M45

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Стаменовић, Игор. "Подизање цркве Рождества Христовог и Саборне цркве Успења Пресвете Богородице у Пироту." *Пирот – Од турске касабе до модерног града, преко Берлина и Версаја: зборник радова*, ур. Милош Јагодић, Пирот: Историјски архив Пирот, 2018, стр. 42–49. УДК 94(497.11) Пирот)"1839/1941"(082) 316.728(497.11)"1839/1941"(082) ISBN 978-86-80412-06-1 COBISS.SR-ID 268417548

6

У студији аутор прати верске прилике у Пироту приликом изградње цркве Рождества Христовог 1834. године и Саборне цркве 1870. године. Аутор приказује процес њиховог подизања, опремања и стављања у богослужбену функцију. Приказани су однос османских власти и православног становништва у граду, улога цивила, а нарочито богатјих слојева, у верском животу тадашњег Пирота, као и стање у Нишавској (Пиротској) митрополији у последњим деценијама њеног постојања.

M45

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Стаменовић, Игор. "Крајинска архиепископија и спровођење црквене уније у Зетском приморју у XV веку." *Књига сажетака - Научни скуп "Српска православна црква: изазови и искушења кроз историју"*, Бачка Паланка, 22-23. октобар 2022, Бачка Паланка; Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, 2023, стр. 45. УДК 271.222(497.11)-9(048.3) ISBN 978-86-6065-724-6 COBISS.SR-ID 77570569

7

Сажетак ауторовог излагања са научног скупа *Српска православна црква: изазови и искушења кроз историју* приказује основне поставке истраживања. Деловање унијатске Крајинске архиепископије доведено је у везу са политиком папства према областима на источној граници са Османлијама. Идеја о покретању крсташког рата и покушај спровођења Фирентинске уније (1439) посматрани су као фактори формирања Крајинске архиепископије. Предмет

M64

истраживања су време настанка архиепископије, подручје њеног деловања, методе спровођења уније и узроци њеног неуспеха, те изазов који је Крајинска архиепископија представљала за православну Зетску митрополију.

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА КАНДИДАТА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРАВАЊЕ ТЕМЕ

Кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације

ДА НЕ

Кандидат мср Игор Стаменовић положио је све предмете на Докторским академским студијама историје на Филозофском факултету у Нишу и испунио услове које предвиђају Закон о високом образовању, Статут Универзитета у Нишу и Статут Филозофског факултета. Тиме је стекао право да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације.

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА МЕНТОРА

Име и презиме, звање Јасмина Шаранац Стаменковић, ванредни професор

Ужа научна област за коју је изабран у звање Историја

Датум избора 7. новембар 2022. године

Установа у којој је запослен Филозофски факултет Универзитета у Нишу

Е-пошта jasminda.saranac.stamenkovic@filfak.ni.ac.rs

Најзначајнији радови ментора из научне области којој припада тема докторске дисертације

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија

1.

Šaranac Stamenković, J. (2021). Michael Psellus' Anonymous Encomium to Emperor Constantine X Doukas. *Istraživanja Journal of Historical Researches* 32, 21–35. DOI: 10.19090/i.2021.32.21-35 UDC: 929 Psel M. 94(495.02)"10"

M23

2.

Шаранац Стаменковић Ј. (2020). Заклетва на верност августе Евдокије Макремволитисе ромејском цару Константину X Дуки. *Црквене студије* 17, 99–118. УДК 94(495.02)“1067“929.731 *Константин X, византијски цар*

M24

3.

Šaranac Stamenković, J. (2017). Psellos' Epistle (*Τοῦ αὐτοῦ*) πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δοῦκαν: The Byzantine Basileus Archetype Of God On Earth. *Црквене студије* 14, 269–279. УДК 27–248.3 ISSN 1820–2446= Црквене студије COBISS.SR-ID115723532

M24

4.

Шаранац Стаменковић, Ј. (2014): Похвални говори Михаила Псела посвећени цару Михаилу VII Дуки. *Црквене студије* 11, 223–237. УДК 94: 929 Михаилу VII Дука “1071/1078“ 321.17/18:929 Михаилу VII Дука ISSN 1820-2446= Црквене студије COBISS.SR-ID 115723532

M24

5.

Шаранац Стаменковић, Ј. (2019). *Рецепција Светог Писма у Пселовом царском говору посвећеном цару Михаилу VII Дуки*, у: Византијско-словенска чтенија II, Зборник радова са Међународне научне конференције, одржане 24. новембра 2018. године на Универзитету у Нишу (ур. Драгиша Бојовић–Кристина Митић), 151–156. УДК 929.731 Михаил VII Дука, византијски цар 929 Псел М. 94 „10“

M33

Менторства у последње три године

Р. бр.	Име и презиме докторанда, тема докторске дисертације, факултет/универзитет	Датум именов.	Датум одбране

1.

2.

3.

4.			
Ментор испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета			ДА НЕ
Др Јасмина Шаранац Стаменковић, ванредни професор на Департману за историју Филозофског факултета у последњих 10 година објавила је четири рада у категорији М24 и један рад у категорији М23, четири рада у зборницима радова са научних скупова у категорији М33 и једну монографију у категорији М12. Радови припадају ужој научној области Историја из које је и тема докторске дисертације. Узевши у обзир критеријуме за менторство (у претходних 10 година остварена најмање 24 бода, и то: најмање 4 бода за рад у часопису са листа SSCI, ERIH, HEINONLINE и EconLit или у часопису категорије М24, и најмање 20 бодова за радове категорије: М11; М12; М13; М14; М21; М22; М23; М24; М31; М32; М33; М34 и М51. Радови категорије М31, М32, М33 и М34 доносе највише 20% потребних бодова) проф. др Јасмина Шаранац Стаменковић испуњава све услове да кандидату буде ментор приликом израде предложене докторске дисертације, испуњава све услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Нишу и Статутом Филозофског факултета у Нишу.			
ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ			
Предлог наслова теме докторске дисертације	„Место и улога источних хришћана у крсташким плановима од 1453. до 1503. године“		
Научно поље	Друштвено-хуманистичке науке		
Научна област	Историјске, археолошке и класичне науке		
Ужа научна област	Историја		
Научна дисциплина	Политичка историја, Интелектуална историја		
1. Предмет научног истраживања (до 800 речи)			
У раду се истражује место и улога источних хришћана у антиосманским крсташким плановима насталим између 1453. и 1503. године. Почетак истраживања постављен је у годину османског освајања Константинопоља и пада Византијског царства. У еволуцији крсташког покрета наведени догађај представља прекретницу због преусмеравања циља крсташтва са Јерусалима и Свете земље на Константинопољ и хришћанске територије под османском влашћу. Завршну годину хронолошког оквира рада чини крај понтификата папе Александра VI (1492–1503). Нови папа, Јулије II (1503–1513), померио је фокус папске спољне политике са крсташтва на вођење Италијанских ратова (1494–1559). Истовремено, источни хришћани су до прве деценије XVI века престали да играју значајнију улогу у крсташким плановима, услед коначног пада већине њихових области под османску власт и смрти најважнијих политичких фигура. У раду се испитује место носилаца византијског културног, политичког и верског наслеђа у плановима чији је циљ био повратак Константинопоља у хришћанске руке и обнова Византијског царства. Из тог разлога је термин <i>источни хришћани</i> ограничен на простор који је припадао културном кругу тзв. <i>византијског комонвелта</i> (православне области јужне и југоисточне Европе, Велика московска кнежевина и Грузијско краљевство). У просторни оквир истраживања укључене су и области Албаније и Босне које су са претходно наведеним подручјем делиле исти положај у односу на турску претњу и биле поприште сукоба са Османлијама. Појму <i>крсташког рата</i> приступљено је као верском рату за чије је покретање примарно било задужено папство. Стога се најпре анализира улога источних хришћана у крсташким плановима Курије и њених савезника, почев од планова креираних за време понтификата Николе V (1447–1455) и Каликста III (1455–1458). Као активни политички судеоници у њима издвајају се српски деспоти Ђурађ (1427–1456), Лазар (1456–1458) и Стефан Бранковић (1458–1459), босански краљ Стефан Томаш (1443–1461) и албанска властела на челу са Ђурђем Кастриотом Скендербегом (1443–1468). Истраживање, такође, прати ратовање папске флоте у источном делу Средоземља. Паралелно са папским, посматрају се планови и крсташки контекст источне политике краља Алфонса V Арагонског (1416–1458), те пројекти папству блиских хуманиста, попут Лампа Бирага. За време понтифика Пија II (1458–1464) укључивање источних хришћана у папску крсташку активност и пропаганду досегло је врхунац. На основу планова, дипломатске активности, Пијевих дела, писама и була, уочава се широк простор захваћен крсташком делатношћу од Албаније, Босне, Србије, Бугарске, Влашке, Епира, Мореје до источног дела Средоземља и Грузије. У раду се испитује значај Сабора у Мантови (1459) за источне хришћане, те њихова улога у планираном рату 1463/64. године. Од Пијевог понтификата до краја хронолошког оквира истраживања, могуће је пратити папску улогу у истицању морејског деспота Томе Палеолога (1428–1465) и његових потомака, Андрије и Софије, као легитимних носилаца права на византијско царско звање. Делатност кардинала Висариона и византијске емиграције окупљене око њега посебно је разматрана. У оквиру активности папе Сикста IV (1471–1484) разматрају се модели укључивања Московске кнежевине, Кнежевине Молдавије и Зете у крсташке планове. Поред тога, предмет рада је утицај Отрантског крсташког рата (1481) и смрти султана Мехмеда II (1451–1481) на даљи развој питања источне реконкисте. Завршни део истраживања папских иницијатива обухвата понтификате Иноћентија VIII (1484–1492) и Александра VI. Пажња је усмерена је ка Сабору у Риму (1490), објављеном крсташком рату 1500. године. пратећи пројектима, те хронолошки блиским сукобима источних			

хришћана са Османлијама. Угарска је од стране папства континуирано перципирана као водећи политички чинилац на османско-хришћанској граници. Стога је истраживањем обухваћено и место источних хришћана у папско-угарском односу у контексту антиосманске политике. Како је питање црквене уније било саставни део крсташке стратегије папства, анализирају се пропагандни оквири деловања Латинске патријаршије Константинопоља и унијатских црквених структура.

Трансформација појма крсташтва током XV века омогућила је преузимање крсташке иницијативе и стварање планова од стране политичких и интелектуалних чинилаца, независно од Курије. У овом сегменту рада прате се планови настали у Светом римском царству, како они изложени на дијетама, тако и они које су пројектовали појединци. Источни хришћани били су саставни део крсташких пројеката бургундског војводе Филипа Доброг (1419–1467). Након слома моћи Бургундије (1477), иницијативу су преузели француски краљеви. Издваја се делатност краља Шарла VIII (1483–1498) који је, купивши 1494. године византијску царску титулу од Андрије Палеолога, у своје крсташке планове укључио Константина Комнина Аријанитија и Ђурђа Црнојевића (1490–1496). Рад се осврће и на крсташтво на простору Иберијског полуострва након окончања Реконкисте (1492). Посматра се слика хришћанског Истока у крсташкој литератури, те куповина византијске царске титуле 1502. године од стране Фердинанда II Арагонског (1475–1516) и Изабеле I од Кастиље (1474–1504). Међу италијанским државама, посебна пажња поклоњена је плановима формираним у Милану. Разматрају се контакти војводе Франческа Сфорце (1449–1466) са Скендербегом, деспотом Стефаном Бранковићем и молдавским кнезом Стефаном III Великим (1457–1504), те планови хуманисте Франческа Филелфа. Анализом је обухваћена крсташка активност у Фиренци, Урбину и Ђенови, као и амбивалентан став Венеције према крсташкој идеји. Предмет истраживања последње целине јесте место источних хришћана у плановима насталим у Чешкој и Пољској.

2. Усклађеност проблематике са коришћеном литературом (до 200 речи)

Досадашња истраживања каснијег крсташког покрета нису се бавила источним хришћанима као засебним и целовитим феноменом унутар покрета. Студије које разматрају укључивање кнежевина Молдавије и Влашке у крсташке активности, као и оне које се баве византијском емиграцијом након 1453. године, усредсређене су на појединачне случајеве. Радови који сагледавају развој крсташтва у хришћанској Европи након 1453. године већим делом истражују улогу западних чинилаца. Објављени и необјављени извори који се тичу веза источних хришћана са крсташким чиниоцима до сада су махом коришћени за анализу појединачних случајева, најчешће у стриктно политичком контексту. Део извора остао је ван научног интересовања. Недовољна истраженост одјека крсташтва у југоисточној Европи, примећена и у самој литератури, те потреба за систематским разматрањем улоге источних хришћана у крсташком покрету након пада Константинопоља, предложена тему дисертације чине релевантном.

3. Циљеви научног истраживања (до 500 речи)

Истраживање је усмерено ка анализи војно-политичких, економских и верских сегмената учешћа источних хришћана у крсташким плановима у другој половини XV и на почетку XVI века. Рад има за циљ да испита утицај промене политичко-верске парадигме након пада Константинопоља (1453) на динамику и степен источног учешћа у крсташком покрету, као и на раније започету трансформацију концепта крсташтва. Један од задатака биће разматрање начина на који су источни хришћани координисали везе између постојећих политичких потреба, крсташких иницијатива и сопственог верског идентитета. Истраживање ће обухватити папски однос према византијском царском наслеђу и идеји обнове РOMEЈСКОГ царства са политичко-теолошких позиција Курије. Такође, пружиће се увид у коришћење верских антагонизама и питања византијског наслеђа у антикрсташкој делатности Османлија. Циљ истраживања је да планове сагледа у политичком и интелектуалном контексту времена у коме су настали, а да питање њиховог крајњег неуспеха посматра одвојено од процеса креирања. У том погледу, рад настоји да допринесе превазилажењу схватања каснијих крсташких планова као стриктно идејних програма или политичко-пропагандних објава, без пуно веза са историјском стварношћу. Циљ је да се поменутом контекстуализацијом, те праћењем источног учешћа, укаже на међусобно прожимање интелектуалних, политичких и верских елемената при стварању крсташких планова у датом периоду.

4. Очекивани резултати, научна заснованост и допринос истраживања (до 200 речи)

Очекује се да истраживање пружи увид у процес укључивања источних хришћана у крсташки покрет између 1453. и 1503. године. Крсташки потенцијал источних хришћанских друштава лежао је у њиховој улози носиоца *Византије после Византије* (Н. Јорга), као и у политичком и логистичком значају – насељавали су простор који је био циљ освајања, били су лоцирани на директној граници и важним копненим и поморским рутама ка османској територији и могли су послужити као извор информација о Турцима. Појединачне акције источних хришћана на граничном простору са

Османлијама, посебно у тренуцима објављивања крсташких ратова, требало би посматрати као део једног, јединственог процеса. Очекује се да истраживање утврди источне мотиве за учешће у крсташком покрету, како опште, попут потребе за заштитом границе и повратком области освојених од Османлија, тако и партикуларне, попут личних политичких амбиција. Рад би требало да покаже начине на који су се ови мотиви преплитали са идејом крсташтва. Очекује се да анализа потврди постојање идеологије границе и употребе *antemurale Christianitatis* реторике у пограничним источнохришћанским областима. Њихово укључивање у планове и утицај крсташке пропаганде могу бити важан чинилац настанка и развоја поменутих идеја. Рад би требало да дефинише концепт *православног крсташтва*, чиме би се понудио оквир за разумевање крсташког покрета у источном кључу.

5. Примењене научне методе (до 300 речи)

Истраживање полази од прикупљања података из различитих типова објављених и необјављених извора: папских була, владарских прогласа, преписки са источним чиниоцима, крсташке литературе, пројеката, трактата и планова. Након прикупљања, приступа се анализи података. Историјском контекстуализацијом изворне вести се стављају у временски, просторни, друштвени и религијски контекст. Метод компарације примењује се при упоређивању појединости из различитих извора. Картографска метода користи се приликом праћења и реконструкције пројектованих крсташких рута. Анализирани подаци се упоређују са подацима из релевантне литературе. Након издвајања појединости, врши се синтеза којом се чињенице групишу и формирају се интерпретативне хипотезе. Основу ове фазе истраживања чине питања континуитета и дисконтинуитета места и улоге источних хришћана у каснијем крсташком покрету, утврђивање узрочно-последичних веза између разматраних планова и историјских процеса, те сличности и разлика у анализираним пројектима. Резултати истраживања биће приказани тематски, у односу на главне носиоце крсташких иницијатива. Унутар тематских целина излагање ће хронолошки пратити след историјских догађаја. Рад ће напослетку бити саопштен у писаном облику.

Предложена тема се
прихвата неизмењена
Конечан наслов теме
докторске дисертације

ДА

НЕ

„Место и улога источних хришћана у крсташким плановима од 1453. до 1503. године”

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

Комплексан процес укључивања источних хришћана у крсташке планове од 1453. до 1503. године, изазван променом верско-политичке парадигме након пада Константинопоља, трансформацијом крсташког покрета, те политичким и религијским интересима учесника наведеног процеса, у основи су истраживања предложене теме докторске дисертације. Подаци о источним хришћанима из релевантних извора до сада нису довољно истражени. Такође, у историографији не постоји студија која систематски разматра улогу источних хришћана у крсташком покрету у понуђеном хронолошком оквиру. Имајући у виду све претходно наведено комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу да усвоји позитивну оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације кандидата Игора Г. Стаменовића.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Број одлуке НСВ о именовању Комисије

8/18-01-007/23-022

Датум именовања Комисије

6. 11. 2023.

Р. бр.

Име и презиме, звање

Потпис

1. Др Небојша Порчић, ванредни професор

председник

Општа историја средњег века и
Помоћне историјске науке
(Научна област)

Филозофски факултет у Београду
(Установа у којој је запослен)

2. Др Јасмина Шаранац Стаменковић, ванредни професор

ментор, члан

Историја
(Научна област)

Филозофски факултет у Нишу
(Установа у којој је запослен)

3. Др Невен Исаиловић, виши научни сарадник

члан

Историја
(Научна област)

Историјски институт у Београду
(Установа у којој је запослен)

Датум и место:

17. новембра 2023. године, у Нишу и Београду